

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 87

Číslo 49

2. prosince 2007

Cena: 6 Kč

O SITUACI V PRAŽSKÉ DIECÉZI JEDNALI DUCHOVNÍ I "LAICI"

Po abdikaci Mgr. Karla Bicana na úřad pražského biskupa se sešla hned v pondělí 19. listopadu pražská diecézní rada, která abdikaci k témuž dni přijala a s účinností od 20. listopadu ho ustanovila farářem v náboženské obci Kutná Hora. Správcem diecéze pak podle čl. 43, odst. 2 Ústavy pověřila h. doc. ThDr. Davida Tonzara, Th.D.

V sobotu 24. listopadu se sešlo v Komenského sále v Praze 6 - Dejvicích více než 50 duchovních a "laiků" z více než 20 náboženských obcí z celé pražské diecéze, aby se poradili o tíživé situaci, která v diecézi už delší dobu panuje a která podnítila čtyři náboženské obce, aby podaly žádost o rozpuštění diecézní rady církevnímu zastupitelstvu. Jak jsme už uvedli ve zprávě z minulého zasedání, ústřední rada jejich návrh přijala a předala církevnímu zastupitelstvu, jehož zasedání se koná 8. prosince.

Jednání bylo zahájeno pobožností, kterou vedla sestra farářka Marta Jurková. Ke krátké promluvě zvolila texty Sk 9,1nn a L 17,7nn. Shromáždění společně zpívalo písně 182 a 158. Zasedání moderovala sestra farářka Ema Blažková jako zástupkyně jedné ze čtyř obcí, které podaly návrh na rozpuštění diecézní rady.

Ve zdůvodnění návrhu je mj. uvedeno, že diecézní rada ztratila jejich důvěru, protože „ačkoli k tomu je zmocněna Ústavou (čl. 30, bod 6) a Organizačním řádem § 23, nesvolala ani do dnešního dne diecézní shromáždění. Z toho je zřejmé, že celý tento rok hospodář diecéze bez schváleného hospodaření v roce 2006 (ani na internetových stránkách není zveřejněna výroční zpráva za rok 2006 a výsledky hospodaření s výjimkou dílčího vyučování odvodu do fondu Bratrské pomoci – a to

až ke dni 15. 11. 2007). Navíc chybí návrh rozpočtu na rok 2008, který zřejmě již nebude v roce 2007 projednán...

Z pracovních povinností diecézní rady ale především úřadu diecéze, který by měl naplňovat své povinnosti, uvádíme např.:

Usnesení z diecézního shromáždění (30. 9. 2006), které odhlasovalo tři různé fondy pro odvod Bratrské svépomoci (nad rámec Hospodářského řádu církve) nebylo náboženským obcím včas v podobě směrnic a statutů těchto fondů rozesláno. Tyto dokumenty v neúplné podobě obdržely náboženské obce až na podzim roku 2007 po četných urgencích, takže až po letech způsobu tohoto výběru může být nezávisle posouzen a odborně připomínkovan.

Kolem podání se rozvinula diskuse. Protože na jednání byli přítomni i tři členové napadené diecézní rady, ukázalo se, že sami podporují návrh na její rozpuštění, přestože nejsou jedinými viníky tohoto stavu. Jak sami uvedli, diecézní rada nedostává od úřadu diecéze všechny podklady pro jednání, takže je rozhodování členů diecézní rady často vedeno tím, že mají k dispozici neúplné nebo zkreslené informace.

Několik příkladů uvedli zástupci náboženské obce Praha - Vinohrady: „Tím se dostáváme k zásadní skutečnosti, která je dána manipulativním jednáním ředitele pražské DR v posledních měsících. DR ve stávajícím složení je slabá a naprosto podléhá rozhodnutím ředitele a posléze i vedoucího tajemníka DR, jehož role má být služební (servisní) a nemá mít moc výkonnou v celé pražské diecézi, jak tomu ve skutečnosti bylo a je. Uvádíme dva příklady za

Dokončení na str. 3

POSELSTVÍ PRO ADVENTNÍ ČAS

„Stalo se slovo Boží k Janovi, synu Zachariášovu, na poušti. I začal procházet celé okolí Jordánu a kázal: „Obrat se.“

L 3,2-3

Sestry a bratři, je opět advent. Adventem nastal nový čas blížících se Vánoc. Začal také celý nový církevní rok. V novém liturgickém roce 2007-2008 budeme v našem zvěstování Církve československé husitské vycházet z kazatelského cyklu, který má ústřední téma "Pokání a obnova církve". Volba právě tohoto kazatelského

cyklu (lekcionáře) ukazuje, že obnova církve nevychází jen z lidských úvah, plánů a aktivit, ale především z Božího slova.

Dobou adventu nás provází Jan Křitel. Kdybychom chtěli použít soudobé vyjádření pro jeho úlohu, řekli bychom, že je moderátor. Moderátor – průvodce pořadu uvádí hosty. Moderátor Jan napíná publikum a říká: „A nyní na scénu přijde někdo výjimečný... Dovolte, abych vám představil významného hosta.“ Tak podobně by mohl moderovat pořad s názvem "Události spásy", ve kterém se objevuje "vzácný host z míst nejvyšších". Ale zůstaňme přece jen u osvědčených biblických názvů. Jan Křitel byl prorok a kazatel. Janovo prorocké působení a kázání je spojeno s výzvou „Obrat se! Navraťte se k Bohu! Jděte mu vstříc!“ Bůh se v Ježíši Kristu blíží k nám, my se máme přiblížit k němu. Jan Křitel navazuje na volání proroků. Oni vyzývali izraelský lid k návratu, k obrácení. Tak volal Izajáš (31,6), Jeremjáš (4,1), Ezechiel (18,31), Zachariáš (1,3), Malachiáš a další proroci. „Obrat se ke mně, já vrátím se k vám“ (Mal 3,7b).

Obrácení či návrat má trojí rozměr. Prvním rozměrem je obrátit se k sobě samému. Od vnějšího oklamávajícího světa, od honby za úspěchem, pozicí, ziskem se člověk má obrátit ke svému nitru. Tím není míněno uzavření se do sebe, posílení egoismu a sebestřednosti. Ale znamená to dát si do pořádku své nitro, uspořádat si v sobě hodnoty, dát je do správného pořadí. Jít do sebe tak, jako šel marnotratný syn (L 15,17). On přestal žít iluzí, ale prožil

sám sebe, svou situaci a došel k pravdivému sebepoznání.

Tím druhým rozměrem obrácení je obrát k druhým lidem. Znamená to schopnost obrátit se k druhému člověku. Lidský život je poznamenán neustálým odvrácením se od druhých. Ten nám nesedne, ten nás urazí, ten nejedná podle našich představ. A tak mnohým – i třeba dříve nejbližším lidem – ukážeme záda. Odvrácení se od druhých může mít i příčinu v naší ješitnosti, urážlivosti či pocitu vlastní významnosti. Advent je výzvou k obrácení se k druhým – ne zády, ale s vlídnější a laskavější tváří.

Tím nejhlubším a základním obrácením je obrácení k Bohu. Advent znamená obrátit své kroky do chrámu, do společenství církve, nejen do obchodů. O takových pozeňvaných návratech se mluví v Žalmu 23: „Do domu Hospodinova se budu vracet do nejdělských časů“ (v. 6b). Advent nám klade otázky: Kam směřujeme? Jakým směrem jdeme? Jdeme nazpět do Egypta nebo hledáme směr k zaslíbené zemi? Jan volal své současníky v poušti na cestu do zaslíbené země, aby se navrátili na tuto cestu k Bohu. Advent znamená navrátit se na cestu, která vede správným směrem od tmy ke Světlu. Jan Křitel nám ukazuje po staletí spolehlivě směr. Je to cesta, směřující k plné radosti Vánoc.

V této naději na vás, sestry a bratři, v předvánočním čase myslím a připouji se ke společné modlitbě za duchovní obnovování naší církve z Božího slova v celém novém liturgickém roce.

Tomáš Butta, bratr patriarcha

TŘIKRÁT SE STANISLAVEM LAHODNÝM III.

„...ale jedno zůstává: Farského reformace ve svých základech.“

(S. L: Farský a naše dny)

LAST potřetí – služebník Páně na roli CCŠH - 1

Stanislav Lahodný se narodil 11. listopadu 1912 v Českých Budějovicích v rodině železničáře. Byl druhý ze čtyř dětí a když mu bylo patnáct (v roce, kdy odešel na věčnost i patriarcha Farský), zemřel mu otec. Stanislav v té době studoval na reálce, kde byl jeho profesorem náboženství jeden z mužů 8. ledna, pozdější dlouholetý farář na pražském Smíchově Karel Červený. Rodina Lahodných od prvopočátku patřila k naší církvi a Stanislav, který spolu se sourozenci pomáhal odvoděle matce, jak napsal v nekrologu za Stanislavem Lahodným v Českém zápase (32/1977) Milošlav Kaňák, "v existenčním zápase", byl od studentských let přitahován

nejen literaturou, ale současně i duchovním ovzduším naší církve.

Po maturitě se proto zapojil do práce na roli církve jako výpomocný učitel náboženství a současně jako externista studoval na Vysoké škole bohovědné CCŠ. V roce 1933 byl vysvěcen na jáhna a o devět let později přijal (na svátek Mistra Jana Husa) svěcení kněžské. Na českobudějovické faře v té době vedle faráře (byl jím František Cochlar, pozdější ředitel úřadu patriarchy), působilo dalších pět duchovních (mezi nimi do roku 1944 i Stanislav Lahodný) a řada katechetů. V roce 1944 přechází Lahodný z Budějovic do Prahy. Rok působí v Dejvicích a v roce 1945 nastupuje jako farář v Michli.

To už má za sebou čtyři rozhlasové hry a knižní prvotinu, soubor novel Tři v noci svatojánské.

Když jsem letos v létě uveřejnil v Českém zápase výzvu pro ty, kdo přišli se

Stanislavem Lahodným do styku, případně vědí něco o jeho literární pozůstalosti, ozvala se mi také ses. Otká Týmalová, roz. Fuchsová, z Českých Budějovic. Dovolte, abych jejímu svědectví dal prostor, protože dokládá skutečnost, že Lahodného duchovenská služba a literární tvůrčí úsilí nejenže nebyly (jak by se mohlo stát) v zásadním napětí, že by pro jedno třeba šidil druhé, ale právě naopak.

Sestra Týmalová píše:

„Začala jsem chodit do školy v září 1940. I přesto, že to byla doba válečná, měly jsme to štěstí, že náboženství bylo povinným předmětem a s odstupem času si troufnu prohlásit, že to v té těžké době byl jeden z nejdůležitějších předmětů, protože formulovalo naše mínění a smysl pro povinnost a zodpovědnost. Tyto začátky mě nasměrovaly na celý život a právě za to vděčím našemu katechetovi bratru

Dokončení na str. 3

Malé úvahy o toleranci 7.

Když se má koza dobře, jde se klouzat na led, praví lidová moudrost. Čím jsem starší, tím více přicházím tomuto lidovému rčení na chuť. Asi proto, že už jsem ve svém dlouhém životě viděla pěknou řadu koz, klouzajících se po ledě.

Vzpomínám na jednu bývalou kolegyni. Byla to celkem schopná právnička až do okamžiku, kdy se začalo jednat o její vlastní bolavou záležitost. Pojednou si začala vykládat všechny paragrafy zcela nesmyslně jen dle své potřeby a k svému obrazu. Strážlivě jsem ji na to upozornila, ale nechtěla mi naslouchat. Byla si příliš jista sama sebou. Klouzala se tedy na čím dál tenčím ledě dál, až to všechno jednoho dne prasklo a ona šla ke dnu. Dopadla hůř, než si zasloužila.

Proč to vyprávím? Asi proto, že mne mrzí, že v těchto věcech neexistuje žádná prevence. Kolika haváriím by se dalo zabránit, kdyby se našel způsob, jak přimět některé lidi k tomu, aby se zastavili, alespoň chvilku pozorně naslouchali a vzali rozum do hrsti. Moderní doba však těmto věcem nepřeje. Každý je přeci odpovědný za svůj život sám, má právo si ho jaksepatří užívat a jen on sám má právo o něm rozhodovat. Neexistuje autorita, které bychom se chtěli podřídit. Všichni jsme tak tolerantní, že už ani není slušné nazývat věci správným jménem. Veřejné mínění je něco, co snad už neexistuje. Nejsme přece pokrytci a víme, co se děje v našich vlastních rodinách, takže bude asi lepší mlčet. Tady bych asi mohla udělat tečku a svůj článek ukončit.

Nebylo by však správné nevidět, že v současnosti se čím dál více setkáváme s jevem, který významně ovlivňuje naši společnost. Je to podstatné prodloužení lidského věku. Namísto třígenerační rodiny tu máme čtyři pokolení. Dědeček s babičkou mají ještě rodiče, o které je třeba pečovat. Maminka s tatínkem dohánějí, o co přišli v mládí, navazují nové vztahy a pořízují si další děti. Synové a dcery z prvních manželství tu najednou stojí osamoceni a nevycházejí z překvapení, že jim asi nezbyde nic jiného, než se postarat sami o sebe.

A tady končí legrace a veškerá tolerance. Právě tyto mladí lidé začínají tvrdě a nelítostně odsuzovat svoje rodiče a stěžovat si na svůj úděl. Najednou se karta obrátila. Rodiče tu nejsou od toho, aby odpouštěli dětem jejich mladickou nerozvážnost, ale stojí před námi dcery a synové, kteří se zlobí na své rodiče a nejsou ochotni odpustit nic z toho, co vlastně dělají oni sami také. Je to smutné.

A tak si můžeme jen povzdechnout slovy Písma: „Je pokolení, které zlořečí svému otci a své matce nežehná, pokolení, které se pokládá za čisté, ale není umyto od své špíny...“ (Přísl. 30,11-12)

Jindřiška Kubáčková

SÍLA MODLITBY

Bůh na nás sesílá zkoušky, abychom se dokázali nad sebou zamyslet, vyrovnat se se sebou, svými bližními, strastmi celého světa a hlavně navázat rozmluvu s ním.

Bolest a utrpení patří k lidem stejně jako láska a radost. Posilují naši víru a učí nás pokoře. Na trnitě cestě teprve poznáváme měkkost žití, když nás nemoc netrápila. Každou vteřinu proměňujeme v očekávání krásy života, vážíme si darů od Boha - slunce, nebe. Hlubší rozměr dostává každý okamžik - pozdravení známých a sousedů. Sami máme touhu přinášet radost druhým - potěšovat je. Způsobilo to vědomí, že Bůh nás vyslyšel. Mne, tebe, všechny, kteří se za nás (za mne) modlíli.

Přiznávám, že byly doby, kdy jsem o síle modlitby nebyla tak přesvědčená. Před několika léty jsem sledovala v televizi pořad ze spojených států. Rodiče vyzývali v médiích, aby se

lidé modlili za jejich dcerku, která trpěla (podle lékařských odborníků) nevyčísitelnou nemocí. Ona se po nějakém čase uzdravila natolik, že byla schopná normálního života, chodit do školy a dokonce i sportovat. Bylo to přesvědčivé s autentickými záběry nemocné i uzdravené dívky.

Poznala jsem to osobně během dlouhodobé léčby mé těžké nemoci. A chci touto cestou všem upřímně poděkovat. Nebyli to věřící jen z naší náboženské obce, ale sestry a bratři, kteří mne poznali buď v kurzech, při různých akcích naší církve, ze zasedání a tak podobně. Všem vám děkuji a já se rovněž modlím za vás a celou církev. A nemůžeme jen prosit a žádat, ale i děkovat a Bohu slíbit obětování pro jeho ovečky, kterým je třeba se obětovat. Jsou to naši bližní. Cokoliv jsi učinil pro toho nejmenšího z nás - pro mne jsi učinil.

Věra Jeřábková

Z kazatelského plánu

1. NEDĚLE ADVENTNÍ

Bože, obnov nás, ukaž jasnou tvář a budem zachráněni.
Ž 80,4

První čtení: Jb 22,21-23

Druhé čtení: 2 K 4,16-18

Evangelium: L 3,1-6

K obětování: Sk 19,4

K požehnání: Ž 3,9

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Nашe církve náležejí k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamýšlení a modlitbě.

(Pokračování z minulého čísla)

O radosti křesťanů 2.

Radost mají ti, kdo našli víru v Krista: etiopský dvořan, pohané v Pizidské Antiochii.

Sk 8,26-40+13,42-52
Velká radost nastala v městě Samaří, kde Filip kázal Krista a uzdravoval.

Sk 8,4-8
Velikou radost měli bratři na sněmu v Jeruzalémě, když jim Pavel a Barnabáš vyprávěli, jak se pohané obraceli k víře.

Sk 15,3
Z utrpení pro Krista se radovali apoštolové, když vyšli z vězení, kam je dal vsadit velekněz.

Sk 5,17-42
...a také apoštol Pavel, když píše dopis bratřím.

Ko 1,24
Z podílu na Kristově utrpení se mají křesťané radovat.

1 Pt 4,13
List apoštola Pavla Filipským je plný radosti z evangelia a výzev k radování.

Fp 2,17-18+3,1 4, 4
Radost je z Ježíšova vzkříšení.

Mt 28,8; L24,41
Radost je z Ježíšova nanebevstoupení.

L 24,52

Jak Bůh vyslyší modlitby
Služebníku Abrahamovi ukázal Bůh

na nevěstu pro Izáka.

Gn 24. kap.
Izák se modlí za neplodnou Rebeku dvacet let.

Gn 25,20-21.24-26
Manóach prosí, aby přišel muž Boží a pomohl s výchovou dítěte.

Sd 13,8-24
Chana v pláči prosí Boha za dar syna.
1 S 1. kapitola
Hospodin vyslyšel Davida na humně Ornána Jebúsejského.

1 Pa 21,26
Šalomounova prosba za moudrost v Gibeónu.

1 Kr 3,5-15
Šalomounovy modlitby při posvěcení chrámu.

1 Kr 8,22-66 + 9,1-5
Modlářský král Jóachaz prosí Hospodina o shovívavost.

2 Kr 13,1-5
Eliáš na Karmelu vyzývá Hospodina, aby prokázal, že on je Bohem.

1 Kr 18. kap.
V slzách se modlí nemocný král Chizkijáš za uzdravení.

Iz 38,1-8; 2 Kr 20,1-11
Modlářský král Menaše se hluboce pokoril a prosil Boha o shovívavost.

2 Pa 33,1-20
Velekněz Chilkijáš u prorokyně Chuldy a reforma krále Jóšijáše.

2 Pa 34,22-33
Ezdráš a navrátilci se postí a prosí

Boha o ochranu u řeky Ahavy na nebezpečné cestě do Jeruzaléma.

Ezd 8. kap.
Modlitba Nehemjášova je vyslyšena a král Artaxerxes jej propustí ze služby.

Neh 2,1-9
Danielova kající modlitba a ujištění Božího posla o vyslyšení.

Da 9. a 10. kap.
Modlitba důstojníka Kornélia, vidění anděla a setkání s apoštolem Petrem.

Sk 10. kap.
Petr je vyveden ze žaláře ustavičnou modlitbou církve.

Sk 12. kap.
Pán Ježíš slibuje vyslyšení proseb.

L 11,5-13

Jak se všechno děje v pravý čas 1
*** Boží okamžiky v životě člověka 1**
Čas rození a umírání, čas plakat a čas smát se.

Kaz 3,1-8
Bůh shodí podemletou skálu do řeky a přeruší její tok přesně ve chvíli, kdy Izrael potřebuje přejít Jordán.

Joz 3. kap.
Bůh posílá Davidovi do cesty Abigail v pravou chvíli.

1 S 25,32
Králi Chizkijášovi prodloužil Bůh čas života o patnáct let.

Iz 38,1-7; 2 Kr 20,1-11
Texty vybrala: Jiřina Kubíčková
(Pokračování předešlé)

Nad Písmem

PŘIPRAVTE CESTU PÁNĚ

L 3,1-6

První adventní neděle vstupujeme do nového církevního roku a tradičně nás obdobím adventní přípravy provází postava proroka Jana Křtitele připravujícího cestu Páně a vybízejícího nás k tomu. Svědectví o Janu Křtiteli k nám tuto neděle zaznívá z Lukášova evangelia, a tak jistě stojí za pozornost, co tento evangelista zdůrazňuje ve srovnání s ostatními. V tom základním je samozřejmě shoda. Je to výzva k pokání - obrácení a křest na odpustění hříchů i odkaz na slova proroka Izajáše.

Vedle toho však evangelista Lukáš má zvláštní zájem na tom, aby i vystoupení Jana Křtitele propojil prostřednictvím šesti údajů o době panování s velkými politickými dějiny světa. Dává tím jasně najevo univerzální význam události, kterou je příchod Ježíše Krista. Ta univerzalita však nemíří jen k politickým špičkám, ale projevuje se i tím, že text ze 40. kapitoly knihy proroka Izajáše je zde, na rozdíl od evangelistů Marka a Matouše, zmiňujících jen hlas volajícího na poušti k přípravě cesty Páně a k vyrovnání stezek, rozšířen ještě o další verš, který připomíná univerzální Kristův význam vztažený na veškeré tvorstvo: „a každý tvor uzří spasení Boží.“

Právě tím, jak univerzální souvislosti má událost příchodu Páně v podání evangelisty Lukáše, se něco velice důležitého připomíná i nám. Z vnějšího pohledu je vystoupení Jana Křtitele jen nevýznamnou epizodou ve velkých politických dějinách světa, odehrávající se v 15. roce vlády císaře Ti-

beria. A přece tento prorok v době, kdy podle pohledu tehdejšího židovstva poslední proroci představovaní Ageem, Zachariášem a Malachiášem již dávno zmlkli, připravuje příchod Krista, od něhož budou pozdější věky odvozovat svůj letopočet. Jistě není náhodou, že přiblížení tohoto nového věku přicházejícího Božího království je spojeno s pokáním, s obrácením, s proměnou. A právě ten evangelistou Lukášem přidaný verš z Izajášova proroctví o tom, že každý tvor uzří Boží spasení, by námi dnes neměl být přeslechnut.

Svůj hřích, své provinění většinou my lidé vnímáme především v rovině mezilidských vztahů - ať už osobních, anebo i v širších sociálních souvislostech. Prorocké slovo nám však připomíná, že Boží spása se dotýká nejen nás lidí, ale veškerého tvorstva. Mnohá znamení dnešního času nám připomínají, že bychom do obzoru svého pokání, svého obrácení, své proměny měli zahrnout i svůj vztah ke stvoření. Nemusíme čekat až na to, co udělají ti "nahore", neboť oni jsou často jen zrcadlem našich vlastních nálad a chvilkových preferencí, ale my sami si ve světle Božího slova i dnešních běžně dostupných informací můžeme začít rovnat nejen věci v hlavě, ale můžeme začít rovnat i své chování a vztahy, a to ne pouze k lidem, ale k širší vnímanému Božímu stvoření. Ono totiž obojí spolu nedělitelně souvisí, jak dosvědčuje i jeden z prorockých hlasů dneška, představovaný např. geologem Václavem Cílkem. Ten

svůj článek ve 46. čísle Respektu, věnovaný ropné krizi, končí těmito slovy: „Žijeme v naprosto anomálním období historie lidstva, kdy i průměrná rodina ve vyspělém světě disponuje blahobytem středověkého feudála. Je dobře, že jsme dostali možnost si na dvě tři desetiletí vyzkoušet, jaké to je být bohatý. Ale pokud si svou životní úroveň nedokážeme udržet, nestane se naším hlavním problémem nedostatek peněz. Stane se jím hledání schopnosti být chudý a přitom zůstat slušný, a ještě k tomu být veselý.“
Co myslíte? Nesouvisí i toto s naší adventní přípravou?

Štěpán Klásek

Pane, dnešní neděle vstupujeme do adventní předvánoční přípravy. Za obchodními domy, které se na Vánoce začaly chystat už v půli podzimu, máme my, křesťané, zpoždění. Ale máme naději, že u tebe mnozí první budou poslední a poslední první. Jestliže věříme, že jsi nám pravou radost a bohatství, které nepomíjí, nadělil do chudých betlémských jeslí, pomáhej nám připravovat ti cestu právě ve světle této víry. Amen.

TŘIKRÁT SE STANISLAVEM LAHODNÝM III.

Pokračování ze str. 1
Stanislavu Lahodnému, který nás vyučoval náboženství. Pamatuji se, jak jsme všechny velice obdivovali, jak dovedl vyprávět a tím nás vlastně postupně seznamoval s učebním. Když jsme se později dověděly, že je autorem rozhlasové hry, kterou vysílali v rádiu, byla to pro nás velká událost... Když se téměř po sedmdesáti letech v duchu probírám životem, vím, že právě on byl jedním z těch, kdo měl velký podíl na vývoji našeho životního stylu.“

Mezi řadou dopisů adresovaných Stanislavu Lahodnému jsem objevil (díky tomu, že se mi otevřel rodinný archiv u jedné ze dvou spisovatelových dcer, ses. Daniely Kučerové z Prahy) jeden, který mě obzvlášť mile potěšil, protože jeho autorem byl pro změnu kněz, jenž patřil mezi těch několik duchovních, kteří na mne měli zásadní vliv v době mého dětství a mládí, nedávno zesnulý kvasický farář Miroslav Kučera. V tom dopise s typicky kučerovskou bezprostředností (kdo jste ho znali, bezpochyby mi dáte za pravdu, protože budete vědět, o čem je řeč) autor adresátovi v listopadu 1972 sděluje:

„Nebýval jsem pravidelným čtenářem Českého zápasu. Ale řadu let pečlivě využívám Tvé redaktorské služby pro

sebe i náboženskou obec.“

A současně (je to dopis k šedesátinám) dodává:

„Neohlížej se na počítání věku podle světa... Číslo věku vyjadřuje jen historii našich životních zkušeností. A z toho bohatství, kterého Ti Všemohoucí dopřál, obdarovávaj svou čtenářskou obec, aby slovo tisku formovalo naši církev do čistoty a pravdivosti.“

Stanislav Lahodný se stal šéfredaktorem (a jediným redaktorem!) Českého zápasu 1. září 1955. Současně se stal přednostou tiskového oddělení ústřední rady.

Úspěšná kariéra? Nenechte se vysmát. V tiráži Českého zápasu až někdy do konce šedesátých let čtete: „Řídí redakční rada. Odpovědný vedoucí listu Dr. Ladislav Šimšák.“ Ač byl tento profesor církevní práva a bratr prvního plzeňského biskupa docela hodný pán (s tím církevním právem nás moc nepotrápil), plnil jakousi roli zaštitovače směrem ke Státnímu úřadu pro věci církevní, takže se dokonce octl v roce 1958 mezi třemi redaktory církevního zpěvníku (mám pocit, že z nějaké piety se to pořád v nových vydáních opakuje).

Lahodný je dál farářem v Michli a přitom poznenáhlu (doba se přece jen maličko posunula) obléká Český zápas do nového kabátu. Postupně mizí

ze stránek církevního týdeníku nejkriklavější politické bláboly. Nepřestanou ještě dlouho, ale Lahodný jim vymezuje pokud možno stálé místo a stále stejnou tiskovou úpravu. Tak ví vyhnout hned na první pohled, že se má vyhnout politicky "fundovanému" textu jistého Antonína Hanzala, neděsit se (vynucených?) biskupských ód na novou socialistickou ústavu z roku 1960, zato se však zabývá seriálem o kumránských nálezech, o varhanách jako královském nástroji, o významných osobnostech českých církevních dějin včetně dějin ČČS, přečíst si recenze zajímavých knih, filmů či divadelních představení, spoustu svěžích homiletických textů atd. Přehled jmen pod texty všeho druhu včetně románu na vystříhování (kde tomu je konec ?!) svědčí o vysoké a stále se zvyšující úrovni ČZ, stejně tak kalendář Blahoslav zaznamenává větší úspěch mezi čtenáři a je pravidelně zcela rozebrán ještě před koncem starého roku (své jistě sehrávají nízké přídělky papíru a jiné státněpolitické rafinovanosti, ale je skutečností, že obě periodika se těší rostoucí pozorností nejen v naší církvi, ale i v jiných církvích a mimo ně.

Příště: LAST portrét – služebník Páně na roli ČČSH – 2

Emil J. Havlíček

Stanislav Lahodný se sestrou Otkou Týmalovou - Fuchsovou

O SITUACI V PRAŽSKÉ DIECÉZI JEDNALI...

Dokončení ze str. 1
mnohé: Naše RS podala k DR námítky k projednání ve schůzi DR. Ještě před zasedáním DR jsme dostali autoritativní odpověď od ředitele, který pak tuto pouze dává ke schválení DR (víme, že postup při projednávání podnětů dalších náboženských obcí je stejný).

Šikovnou manipulací prosazuje a preferuje sám sebe na jakékoli místo v církvi. Za mnohé uvádíme snahu obsadit post předsedy právní rady. DR dopředu sugeruje, že je to její rozhodnutí. Tak tomu bylo před jarním CZ poté, co neuspěl a zastupitelé dali zřetelně najevo, že si dr. D. Tonzara nepřejí, přesto chce opětovně prosadit svoji osobu na daný post

při nadcházejícím podzimním CZ. Zde je přesný opis návrhu do jednání říjnové DR: *Návrh na předsedu Právní rady ČČSH. Návrh usnesení: DR s ohledem na výsledek volby předsedy právní rady v církevním zastupitelstvu v červnu tohoto roku trvá na svém původním návrhu a opětovně jej předkládá k jednání.*

Pro pořádek uvádíme závěr z květnové schůze DR, kde DR schválila návrh, kterým se delegoval sám D. Tonzar - *schválení návrhu na předsedu Právní rady ČČSH podle § 56, odst. 2 OR: Návrh usnesení: DR navrhuje za předsedu Právní rady ČČSH ThDr. Davida Tonzara, Th. D. Schváleno: 7-0-0.*

Na jednání DR se často oslavují

úspěchy pražské diecéze a naopak se ukazuje na údajnou neschopnost jiných DR, či biskupů. Myslíme si, že takovéto jednání není fér, nemluvě o bratrskému vztahu k ostatním.“

K návrhu na rozpuštění pražské diecézní rady se pak písemně připojili zástupci téměř dvaceti náboženských obcí, včetně tří členů diecézní rady. Z další diskuse, která se týkala volby pražského biskupa, pak vyplynul požadavek svolat ještě před volbou další zasedání VIII. sněmu, kde by měl být předložen návrh na změnu řádu církve. V pražské diecézi je totiž zásadním způsobem narušen základní princip, na kterém je postavena celá církev, a to účast laických zástupců náboženských obcí na rozhodování. Podle internetové prezentace má pražská diecéze 108 náboženských obcí, z toho 39 administrovaných. Farářů je 62 (z toho 14 důchodců), 6 kazatelů, 8 jáhnů a 70 pastoračních asistentů. Podle stávajících řádů tedy na diecézním shromáždění a na sněmu za pražskou diecézi hlasuje 93 laiků a 146 duchovních a zaměstnanců církve. Řády by měly být upraveny tak, aby poměr byl aspoň paritní. Další změna by se měla týkat volitelnosti na úřad biskupa a patriarchy. Volitelným by měl být duchovní, který církvi sloužil aspoň deset let v náboženské obci. K požadavku na svolání sněmu se připojilo kolem dvaceti zástupců náboženských obcí. Shromáždění se představil i tajemník správce diecéze a tiskový mluvčí Bc. Tomáš Landa, který uvedl, že ho David Tonzar pokřtil v únoru tohoto roku v Holešovicích a že vystudoval andragogiku.

Účastníci se pak dohodli, že budou ve společných setkáních pokračovat.

ThDr. Jan Hradil, Th.D.
biskup

(noe)

Kulturně-misijní činnost v Řečkovicích

Již tradičně se mohou obyvatelé nejen Řečkovic, ale celého Brna, těšit před Vánocemi na výjimečné kulturní prožitky, které jim ve spolupráci s náboženskou obcí Církve československé husitské v Řečkovicích nabízí občanské sdružení Verbum et Musica. ČČSH v Řečkovicích tak ukazuje všem lidem, že církev je stále živé společenství lidí a místo, kde nejsou zavřené dveře pro žádného člověka. Tento prosinec potěší všechny příchozí svým uměním Štěpán Rak s Alfredem Strejčkem a o týden později smyčkový soubor Moravské kvarteto.

Přítomností pánů Raka a Strejčka navazuje VeM na dřívější spolupráci, když zde před rokem na stejném místě mohli diváci vyslechnout světoznámý koncertní projekt Vivat Comenius – představení, které má za sebou přes 600 repríz, honosí se cenou UNESCO a svoji stopu zanechalo na čtyřech kontinentech ve více než třiceti zemích světa.

Štěpán Rak – kytarový virtuos, skladatel, první vysokoškolský profesor oboru kytara u nás, muž, který vyučuje po celém světě a svá představení prezentoval s velkým úspěchem v Rusku, Mexiku, Japonsku, Číně, USA a dalších osmašedesáti zemích – a Alfred Strejček, několikanásobný laureát soutěží profesionálních umělců v uměleckém přednesu, plynule přednášející nejen v češtině, ale též latině, angličtině, němčině a španělštině, známý mimo jiné ze spolupráce s Českou filharmonií, Českým rozhlasem či Jaroslavem Svěceným - nám tentokrát do Brna přivážejí hudebně-literární adventní pohlázení, nazvané Vánoční rozjímání.

Diváci se mohou těšit na recitace a přednesy, umně skloubené s hudebními doprovody kytary, flétny a zpěvu. Koncertní představení se uskuteční 5. prosince v 19:00 h ve Sboru Páně na Vážného 6 v Brně-Řečkovicích.

O týden později, tedy 12. prosince, na téměř stejném místě a ve stejný čas, vystoupí smyčkový soubor Moravské kvarteto. Historie souboru sahá až do roku 1923. Současnou, již třetí generaci hudebníků, tvoří pod vedením prima Jiřího Jahody (1. housle) Radoslav Havlát (2. housle), Jan Řezníček (viola) a Josef Klíč (violoncello) – členové Státní filharmonie Brno či operního orchestru ND v Brně. Moravské kvarteto získalo za dobu svého působení mnoho cen a veřejných uznání po celém světě, když vystupovalo v různých zemích Evropy a Asie. Soubor se vždy snažil věnovat patřičnou pozornost nejen klasickým dílům hudebních velikánů, nýbrž i soudobé moravské tvorbě. Ve střeďní večer však budeme mít příležitost vyslechnout tvorbu A. Dvořáka (smyčc. kvartet F Dur, op. 96 "Americký"), J. Haydna (smyčc. kvartet F Dur, op. 3, č. 5) a W. A. Mozarta (smyčc. kvartet B Dur "Lovecký", KV 458 /1784/).

Návštěvníci koncertů budou mít také možnost shlédnout prodejní výstavu keramických a textilních výrobků dílny Nazaret.

Lístky je možno rezervovat na tel. číslech 737 625 092 a 777 035 160, nebo mailem na: vem@seznam.cz. Doporučená výše vstupného činí 50 Kč, rezervace platí do 15 minut před zahájením. Výtěžek bude věnován na ekumenickou činnost. Těšíme se na setkání v Řečkovicích!

Více informací na www.verbumetmusica.com

Jakub R. Marša

VYŽÁDANÁ ODPOVĚĎ

Obdržel jsem dotazy týkající se mé účasti na sňatku bratra ing. Jiřího Paroubka, které bych normálně založil, protože svátost manželství patří mezi záležitosti ryze soukromého charakteru. Kladu si otázku, zda dotazy, které mi byly položeny, jsou prostou zvědavostí nebo jsou nemístné, přesto bych se k nim rád definitivně vyjádřil:

1. Sňatek ing. Jiřího Paroubka měl být zcela utajen proto, aby neměl zbytečnou hysterickou publicitu. Stal se však opak. To však není problém ani můj ani těch, kteří o sňatek požádali.

2. V otázce druhého sňatku po rozvodu naše církev nezaujímá striktní stanovisko a je zcela na duchovním, který vykonává svátost manželství, aby posoudil situaci a řídil se taktéž církevními předpisy.

3. V dotazech je uváděno, že pan Paroubek se ani nezamyslel, aby zhodnotil vlastní chyby. Jak to tazatelé mohou vědět? Sám jsem byl svědkem toho, že vykonal pokání a nikomu jinému nenáleží hodnotit tento akt jako nedostačující.

4. Bratr ing. Jiří Paroubek požádal církev o svátost manželství, kterou přijímal v tomto případě poprvé. O skutečnosti jsem informoval na biskupské poradě všechny biskupy včetně patriarchy a taky byla informována ÚR-ČČSH. Nikdo nevzněl žádnou námitku, ač bylo dostatek času.

Jsem přesvědčen, že tazatelé by se měli zamyslet spíše nad sebou a zvážit, zda příliš nepodléhají tlaku bulvárních médií.

ZPRÁVY

Setkání u sv. Mikuláše

Rada starších u sv. Mikuláše na Praze 1-Starém Městě srdečně zve na setkání dne 2. prosince od 15 h, při kterém si připomeneme začátek adventní doby a svátek biskupa Mikuláše.

Při této příležitosti také vyhlašujeme výtvarnou soutěž pro děti s tématem "Jak si představuji sv. Mikuláše". Obrázky mohou děti odevzdat při příchodu a ještě během shromáždění budou vyhlášeni vítězové, na které samozřejmě čeká odměna.

(lč)

Vánoční rozjímání

V komponovaném programu hudby a slova vystoupí Alfred Strejček (přednes textů, flétna) a Štěpán Rak (koncertní kytara, zpěv) dne 5. prosince v 19 h ve Sboru Páně, Vážného 6, Brno. Vstupenky je možno si rezervovat na tel. č. 737 625 092, 777 035 160 nebo e-mail: vem@seznam.cz

(red)

Beseda s básníkem

Náboženská obec v Českém Dubu srdečně zve na besedu s básníkem bratrem Miroslavem Matoušem, která se koná 6. prosince od 18 h v našem sboru.

(rst)

Adventní koncert v Hlinsku

Dne 8. prosince od 17 h pořádá náboženská obec v Hlinsku adventní koncert v Husově sboru. Srdečně zveme.

(rst)

Vánoční koncert

Srdečně zveme na adventní a vánoční koncert, který pořádá náboženská obec ve Velkém Vřeštově dne 8. prosince od 16 h.

(rst)

Koncerty v Táboře

Náboženská obec Tábor, Sbor Božích bojovníků, Farského 1960, srdečně zve na adventní koncerty, které se konají vždy v neděli v 16.30 hodin.

* 2. 12. Pěvecký sbor Hlahol

* 9. 12. Koncert studentů konzervatoře - kytary a klarinet

* 16. 12. Klavírní recitál Karla Vrtišky

* 23. 12. Koledy a zpěv - účinkuje Kvarteto ČSPTP, sestry E. a L. Peřinovy a další hosté.

V pátek 21. 12. v 16.30 h se uskuteční výjimečný koncert Hlaholu pro sdružení Fokus Tábor.

Pokojný advent a vánoční radost z narozené Boží lásky přeje vám všem

Mgr. Eva Červená

Adventní koncert v Chocni

Srdečně zveme na adventní koncert, který se bude konat v našem sboru v Chocni dne 9. prosince od 15 h.

(rst)

Adventní setkávání

Zveme vás do Husova sboru v Litovli

* na cyklus adventních koncertů:

1. 12 v 16 h - Kantika - smíšený pěvecký sbor - Loutna Česká od Adama Michny z Otradovic

8. 12. v 18 h - Hanácká muzika - Vánoce na Hané, tradiční zvyky a koledy

13. 12 v 17 h Dětský pěvecký sbor ZŠ

- Radostné očekávání Vánoc očima těch nejmenších

20. 12 v 18 h Dětský pěvecký sbor Mládí - Přivítání vánočních svátků dětmi.

* Hanácký Betlém

od akademického malíře, litovelského rodáka Františka Doubravy, vytvořený asi v roce 1925, si budete moci prohlédnout v době adventu od čtvrtka do neděle vždy od 14 do 17 hodin.

* Klub pro děti "Cvrček"

je projekt nízkoprahového klubu volnočasových aktivit pro děti, s nímž se mohou zájemci blíže seznámit a který v současné době u nás probíhá.

* Slavnostní "Půlnoční bohoslužba" bude v rámci projektu posledním společným adventním setkáním a uskuteční se na Štědrý den ve 22 h.

(rst)

Setkání církvi

Srdečně zveme na adventní setkání byzantských církví, které se uskuteční dne 9. prosince od 14 h v kulturním klubu Mekka v Novém Bydžově.

(rst)

Návštěva Betléma

Dne 9. prosince od 17 h se ve Frýdlantu v Čechách pořádá pochod z náměstí k místnímu betlému a dále do kostela Krista Spasitele, kde se bude konat adventní koncert. Vystoupí pěvecký sbor Cantemus, děti z mateřské školy a dětského domova. Akce se uskuteční ve spolupráci s městem Frýdlant.

(no)

Pietní shromáždění

V bývalé synagoze v Hořicích (Tovární 4) se 9. prosince se od 15 h uskuteční pietní shromáždění k 65. výročí odsunu Židů z tohoto města. Srdečně zveme k účasti.

(no)

Představení Kalmanachu

Představení nového sborníku (5. ročník) prací literátů a výtvarníků Kruhu autorů Liberecká - KALMANACH se uskuteční 11. prosince v 18 hodin ve Výstavní síni Boženy Němcové na faře v Liberci.

(red)

Moravské kvarteto

Dne 12. prosince od 19 h ve sboru v Brně-Řečkovicih zazní v podání Moravského kvarteta během adventního koncertu skladby: Joseph Haydn - Smyčcový kvartet F dur, op. 3, č. 5, Wolfgang Amadeus Mozart - XV. smyčcový kvartet B dur "Lovecký", KV 458 (1784), Antonín Dvořák - Smyčcový kvartet F dur, op. 96 ("Americký").

(red)

Změna telefonu

Náboženská obec Praha 8-Ďáblice oznamuje změnu telefonního čísla do kanceláře fary: 773 144 608.

(rw)

Adventní koncert

Dne 15. prosince se od 17 h koná adventní koncert v Husově sboru v Novém Bydžově. Vystoupí pěvecké sbory z Nechanic a Hořic.

(rst)

KALENDARIUM – PROSINEC

1. 12. 1847 - Narodil se v Ronově nad Doubravkou **Antonín Chittussi** (+ 1. 5. 1891 v Praze) - český malíř, kterému až odchod do Paříže přinesl zcela nečekané úspěchy - vystavoval v proslulém pařížském Salónu, a to i obrazy z Čech. Doma zůstal spíše cizincem, přesto v jeho vrcholných dílech je cítit dědictví české tradice. To však pochopili až jeho následovníci - mladá Slavíčkova generace krajinářů, pro kterou se staly Chittussiho krajiny v přirozeném denním světle, bez romantického aranžování ukazatelem nové cesty.

3. 12. 1902 - Narodila se ve Slaném **Olga Scheinplugová** (+ 13. 4. 1968 v Praze) - herečka a spisovatelka - členkou činohry Národního divadla v Praze byla od roku 1929 až do své smrti. Vytvořila zde nepřehlednou řadu významných rolí širokého rejstříku typů pod vedením významných režisérů různých generací od J. Bora, K. H. Hilara až po A. Radoka a O. Krejčů. Film ji jako herečku dost opomíjel, přestože napsala řadu filmových námětů, z nichž bylo šest realizováno. Vedle divadla se věnovala i literární činnosti. Je autorkou knih pro dospělé (*Český román*, 1946, memoárová knížka *Byla jsem na světě*, 1988) i pro děti a napsala několik divadelních her.

5. 12. 1712 - Byla jmenována komise pro reformu studia na pražské univerzitě. Její práce však byla znemožňována zásahy jezuitů, takže jediným výsledkem byla barokní přestavba chátarajického Karolina (provedl F. M. Kaňka).

5. 12. 1812 - Narodil se **Vojtěch (Adalbert) Deym ze Stříteže** (+ 1863) - český šlechtic a politik, který pocházel z hostinské větve staročeského vladyckého, později hraběcího rodu Deymů. (Rodové jméno vzniklo chybným prepisem starého pravopisu a podle výslovnosti z původního Dým.) Do české historie se zapsal svým působením v roce 1848. V březnu 1848 byl zvolen předsedou Svatováclavského výboru. V dubnu 1848 pak místopředsedou Národního výboru. Přestože patřil k aristokratickému křídlu české politiky, byl nakladatelem liberálních Národních novin, ve kterých působil K. Havlíček.

6. 12. 1067 - Zemřel v Praze **Šebř (Severus)** - dvořan a duchovní, později pražský biskup. Údajně pocházel z českého rodu Beřkovských ze Šebřova. V mládí se stal klerikem a vstoupil do přemyslovských služeb, kde se stal oblíbencem knížete Oldřicha. Později, po neshodách s knížetem, odešel do břevnovského kláštera benediktinů, odkud byl však znovu povolán do knížecích služeb, když se stal proboštem pražské kapituly. Jak píše Kosmas, byl to druh veselý a šikovný při štvanicích a lovu. Krátce po svém návratu na Oldřichův dvůr byl především jeho vůlí v roce 1030 zvolen po Hizovi (Hyzovi) šestým biskupem pražským, ale císařskou investiturou a biskupské svěcení získal až následujícího roku (29. 6. 1031). Zaníceně potíral pohanské zvyky, hluboce zakořeněné nejen mezi prostým lidem, ale i mezi pány a knížaty. S knížetem Břetislavem I. se účastnil tažení do Polska (1039), kde ve Hnězdně vyzdvihl ostatky sv. Vojtěcha, jeho bratra Radima a sv. Pěti bratří. Při této příležitosti měl prý Břetislav, podle Kosmy společně se Šebřem, vydat protipohanské zákony (tzv. Břetislavova dekreta). Po návratu z polského tažení však došlo mezi ním a knížetem k roztržce. Břetislav jednak již nestál o posilování moci biskupa, která nebezpečně rostla, a spor asi nastal i ohledně slovanské bohoslužby v Sázavském klášteře, kterou Šebř odmítal uznat. V roce 1041 se postavil proti Břetislavovi (tzv. Šebřova zrada) při válečném tažení císaře, který donutil odbojného českého knížete k poslušnosti. Poté Šebř odjel na císařský dvůr, odkud se navrátil po Břetislavově smrti (1055). Přesto byl po svém návratu krátce vězněn knížetem Spytihněvem II. Nakonec se mu ale podařilo přesvědčit knížete, aby vyhnal mnichy slovanské liturgie ze Sázavy.

6. 12. 1197 - Došlo k neozbrojenému střetu vojska Přemyslova (v listopadu překročilo hranice a směřovalo ku Praze) s oddíly knížete Vladislava (jeho mladšího bratra). Místo očekávaného bratrovražedného boje "vévoda Vladislav... přece ustoupil, jednak pro dobro míru, jednak z bratrské lásky, a smířil se se svým bratrem tak, že budou panovat zároveň oba, onen na Moravě, tento v Čechách, a že oba jako jednoho ducha budou mít a jedno knížectví" (Jarloch). Přemysl Otakar I. [1197-1230] převzal žezlo českého knížete, Vladislav Jindřich se stal prvním skutečným moravským markrabětem (jeho potomci měli vládnout na Moravě dědičně). Vladislav uznal dědičnou vládu potomků Přemysla I. Otakara. Rozbroje a štvance mezi Přemyslovci ustaly.

7. 12. 1462 - Osvození císaře Fridricha III. u Vídně se zúčastnily i moravské oddíly. Jejich zásluhy byly odměněny císařským erbovním listem, kdy místo dosavadního stříbrno(bílo)-červeného šachování doprava hledící orlice s korunou mohly nadále užívat heraldicky vznešenějšího šachování zlato-červeného.

9. 12. 1437 - Po spěšném odchodu (nebo útěku) z Čech (po nepříteli úspěšné vládě) zemřel ve Znojmě **král Zikmund** (* 15. 2. 1368 v Praze) na cestě do Uher, kde bylo jeho tělo pochováno. Jeho smrtí vymřel lucemburský rod vládnoucí u nás 127 let. Dědičkou se stala Zikmundova jediná dcera Alžběta, provdaná za Albrechta Habsburského.

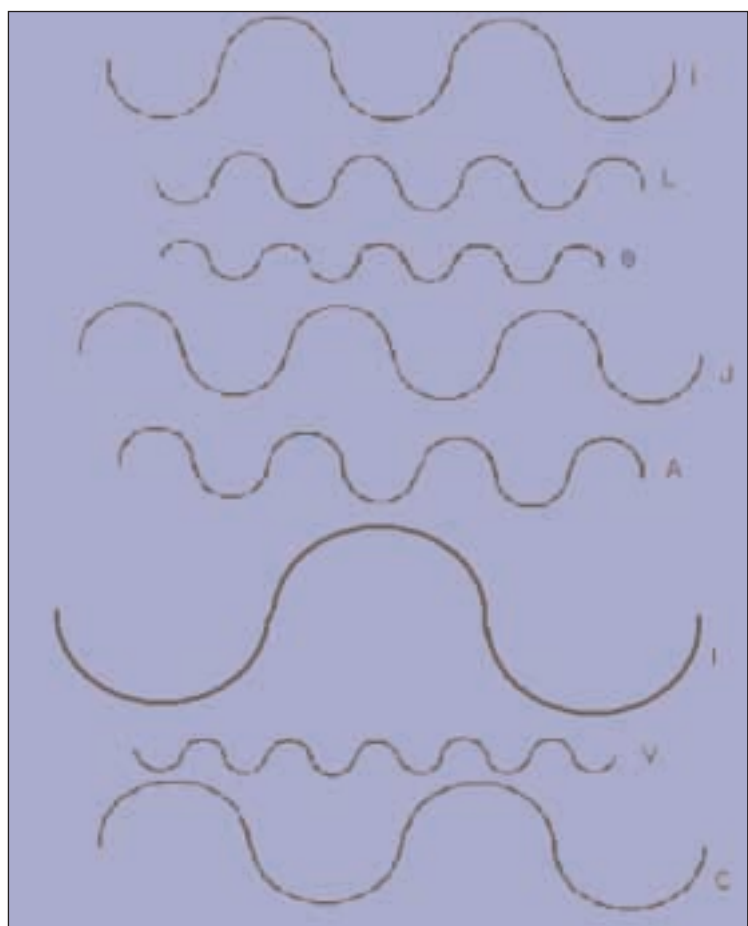
9. 12. 1862 - Narodil se v Praze **Karel Kovařovic** (+ 6. 12. 1920 tamtéž) - hudební skladatel, dirigent a harfenista, šéf opery. V roce 1884 uvedlo Národní divadlo jeho komickou operu *Ženichové* a balet *Hašiš*. Roku 1885 následovalo provedení komické jednoaktovky *Cesta oknem*. V roce 1898 vzbudilo ohlas nastudování jeho opery *Psohlavci* (podle A. Jirásky) v Národním divadle, kam byl roku 1900 angažován jako šéf opery. V dalším roce zde řídil premiéru své opery *Na Starém bělidle* (podle B. Němcové). Z jeho dalších skladeb zasluží zmínku *Klavírní koncert F dur* (1887), dále orchestrální ouvertury, symfonické básně, písně, dětské sbory apod.

(red)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

CO JE KŘIVÉ, BUDE PŘÍMÉ...

To říká Jan Křtitel na poušti. Seřadíte-li správně vlnovky od té nejklikatější k té s nejméně zatáčkami, získáte tajenku.

(Řešení z minulého čísla: Chrám bude rozmetán.)

Jana Krajčířková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9